

ЧЕТРДЕСЕТ ГОДИНА ФОНДАЦИЈЕ

Награда „Браћа Карић“

ДАРИВАЊЕ СВЕТЛОСТИ

„Пожелео сам да створим још једну генерацију величанствених умова, наших савременика који свој рад, свој живот, сву своју снагу несебично поклањају својој оштаџбини. Тако се у мени још прве три деценије родила идеја о Награди чији ће лауреати бити златна слова једне друштвено-историјске Србије. Они су светионици на мапи Европе и света. Они су, после свих ових година, городица великана окућљена око Награде „Браћа Карић“.

Бојолуб Ј. Карић, идејни творац и утемељивач Награде „Браћа Карић“

СТОПАМА СРПСКИХ ЗАДУЖБИНАРА

Награда „Браћа Карић“ успостављена је као плод вере у неисцрпну памет и вредност, пре свега сопственог народа. Намера јој је да буде подстицај и мотив за све оне који стварају, који обликују вредности због којих ћемо сви ми, и простор у коме живимо - бити бољи. Обележавајући 25 година од оснивања Компаније „БК“, породица Карић и Карић фондација установили су Награду „Браћа Карић“, вреднујући њоме највиша достигнућа стваралаштва у областима културе и уметности, научног и истраживачког рада, новинарства, публицистике и издаваштва, економије и привреде, те хуманитарних активности које јачају мир, сарадњу и пријатељство међу народима.

Награда се додељује сваке године, а први пут је додељена 1998. године, а имена добитника сведоче о оправданој амбицији да награда временом постане српски пандан Нобеловој награди.

Онолико колико је јака Јородица, толико је јака држава. Верујем да је снажна Јородица лауреате наше Најрађе било оснажила Србију и да ће је убудуће још више ојачаши јер ће се сваке године увећаваши. У освртењу Најрађе – мој великој сна – ушкана је и моја Јоштреба да се одужимо знаним и незнаним умовима наше историје, међу њима и нашим претцима – Јеографу Владимиру Карићу и зачећнику учитељевања Петру Карићу. Пушеви свих тих великих људи настављају наши савременици – добитници Најрађе „Браћа Карић“.

Пуш ка очувању и јачању Најрађе јоспаје шако још једна задужбина нас који је створисмо и завешт Јоштомцима који ће је од нас пренеши.

*Бојољуб Ј. Карић,
идејни творац и утемељивач Најрађе „Браћа Карић“*

Судбином је одређено тишање да ништа није дашо вечно, ни доћасиво ни немаштина, уважаваши оне који немају и Јоматаши, истовремено значи подржаваши најдубљи смисао људских надања.

*Миланка Карић,
председница Почасног савета*

Загледана у велике српске задужбинаре, породица Карић је 1979. године основала Социјални савет у Пећи помажући своје раднике и суграђане без обзира на нацију, вероисповест, боју коже. Био је то модеран вид у пракси показане друштвене одговорности породице и компаније „Браће Карић“ која ће своје институционалне оквире добити формирањем Фонда „Карић фондација“ 1992. године у Београду. До дана данашњег, са визијом трајања у далекој будућности, Карић фондација остаје златан пример не само у Србији, већ у региону, Европи и свету, на који начин у својој земљи морају да делују друштвено одговорни појединци и компаније. Број, величина и разноликост подухвата „Карић фондације“ деценијама уназад, сведоком су осмишљене и у традицији саме породице укорењене одговорности према држави и друштву.

Ту традицију настављају и нове генерације породице Карић. Они у породичну интелектуалну, културну и духовну заоставштину, убрађују своја знања и умећа стечена на водећим универзитетима света али и у својој породици.

Даница Б. Карић Стоилковић
председница Карић фондације

Надежда Лазаревић
чланица Управног одбора

Александра Недељковић
чланица Управног одбора

Гордана С. Карић
чланица Управног одбора

Ана Карић Љескар
чланица Управног одбора

Председник Карић фондације представља Фондацију и, заједно са Управним одбором и директором, непосредно њоме управља. Управни одбор спроводи програм рада.

Председник Управног одбора Фондације је Даница Б. Карић а чланице су Надежда Лазаревић и Александра Недељковић.

„Каже се да нема великих и малих доброчинства, важно је да постоји воља, жеља и добро срце да би помогали другима и сачували од заборава сва добра материјалне и духовне културе нашег народа. Изузетна ми је част што ме је породица једногласно изабрала за председницу наше породичне фондације - Карић фондације.

Дошло је време да млађе генерације породице Карић преузму ову важну улогу. С поносом прихватам одговорност да наставим путем очувања српске традиције, породице и културне баштине. Желим да наставим да негујем идеју своје породице да смо сви ми одговорни за наше друштво, земљу и планету. Да никада не заборавим своје корене и сачувам Фондацију као породично гнездо које је одувек било душа компаније.

Верујем да ћу истрајати на том путу доброчинства, преносећи на генерације које долазе оно што су мене учили од малена „Рука која даје никада не остаје празна”.

Неко ће рећи да сам идеалиста али чврсто верујем да се све наше тежње, снови и жеље могу остварити само ако имамо храбrosti и вере да их пратимо. Зато слушам и пратим свој унутрашњи глас, он не говори речима, већ немим језиком срца. Као што је рекао Мартин Лутер Кинг: „Вера је кад направиш први корак чак и кад не видиш целе степенице, само закорачи.”

Даница Б. Карић Стоилковић
председница Карић фондације

Данијела Д. Карић
чланица Управног одбора

ПОРОДИЦА

Снага Карића је у великој фамилији. У међусобном поверењу. У јасно подељеном послу. У мноштву младих. Сваки од четворице браће – Сретен (који је нажалост ове године преминуо), Драгомир, Зоран и најмлађи Богољуб, имају четворо деце, а сестра Оливера - троје. Све су то школовани млади људи. Многи од њих имају већ и своју децу. Неки су са Богољубом у Белорусији и успешни воде послове.

Био би грех не сетити се оних од којих је потекла српска, у светским размерама, најуспешнија породица Карић: оца Јанићија, који се упокојио и почива у дворишту манастира Пећке патријаршије и мудре, стамене и упорне мајке Данице, данас мати Ангелине, која је и у својој 97. години стуб ослонац читаве породице.

Родитељском васпитању, свему што су о животу и вредностима од њих научили, Карићи новије генерације дугују свој успех, своју снагу, љубав према истини и истрајност.

За све њих породица је емотивно упориште и идејно исходиште. Снага и ослонац.

Данас је БК Група холдинг компанија настала проширивањем и интернационализацијом некадашњег првог породичног предузећа „Браћа Карић“ из Пећи, најуспешнијег приватног предузећа бивше Југославије. У темеље ове породичне, на међународном плану успешне компаније, уграђени су рад, храброст да се прихвате изазови, слобода да се мисли другачије. Све то заједно високо је вредновано огромним пословним успесима и најзначајнијим светским признањима.

Данас Карићи померају границе могућег у слободи обликовања архитектонских форми и технологији градње.

Градећи за породицу и размишљајући као породица, развили су нове приступе хуманизованој, човеку подређеној животној и радној средини.

Браћа Карић Најпага 2017

• The Karic Brothers Award • Премия Братња Каричи •

Овогодишње добитнице су:

Област: јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима
Валентина Ивановна Маишвијенко
председница горњег дома Парламента Руске Федерације

Област: хуманитарне активности
Муниба Мазари
хуманиста

Област: култура и уметност
Јадранка Јовановић
оперска певачица

Област: новинарство, публицистика и издаваштво
Ружа Ђирковић
новинар

Област: спорт
Јасна Шекарић
репрезентативка Србије у стрељаштву

Директан пренос Награде „Браћа Карић“
на БК Телевизији и ТВ Нова
20. новембар од 19.30ч

Даница, Јефимија и Нића са Драјаном и Срећеном Карић,
Велики парк на Карађачу изнад Пећи, 1950. године

Даница и Јанићије Карић

Јанићије Карић, један од два сина покојног Стојана, оженио се 1947. Даницом из Ђаковице, девојком из угледне трговачке породице Кузмановић. Међутим, након рата, нова власт наплатила је данак од оних које је сматрала својим класним непријатељима – одузета им је радња и већи део иметка.

Млади брачни пар живео је, као и већина тадашњег света, скромно, посебно када су почела стизати деца.

Најстарији син, Сретен, рођен је 20. јула 1948, Драгомир 21. октобра 1949, Зоран 27. децембра 1950, Богољуб 17. јануара 1954. и Оливера 22. априла 1959. године.

Тако су Јанићије и Даница, како данас у шали кажу, остварили план прве петолетке, који је у то време био веома актуелан! Седмочлана породица живела је од скромне очеве плате. Имало се, истина, за храну, али не и за много више од тога. Зато су њихова деца од малих ногу почела да зарађују – за нови капут, обућу, књиге, џепарац... Најстарији брат имао је привилегију да их први користи, а они млађи су наслеђивали од њега, тако да је до најмлађег, Богољуба, капут, књига или нешто слично стизало већ похабано. За разлику од имовине – хармонију срећног породичног живота нико им није могао одузети.

Упркос јавном одијуму који је нова власт исказивала према вери, отац Јанићије никад се није одрекао православља, нити је своју религиозност хтео да крије. Певао је у црквеном хору и своју децу васпитавао на темељним начелима православља. Поштовали су се црквени празници и славила слава. Стављен пред ултиматум Црква или Партија, Јанићије се није двоумио. Породица је због тога трпела. Деца су одмах по поласку у школу била обележена као деца из „мантијашке породице“...

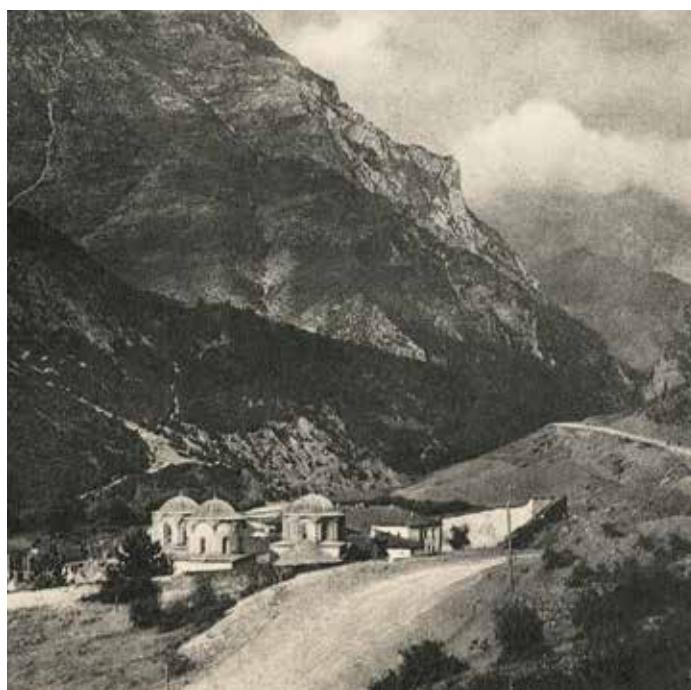
У љосећији породици Карић Патријарх Москве и целе Русије Алексиј II уручује икону Јанићију и Даници Карић

Забележена сећања

Сретен се родио кад сам био на дослужењу војног рока у Славонској Пожеги, у време највеће напетости око Информбира.

Добијем писмо да ми се родио син и да је добио име Сретен. Писма су се, цензурисала, па мене позве поручник да се јавим и пита ме који је то „глупак“ дао име Сретен. „Извините“, одговорим ја, „није глупак, него наш кум, да је дао име Трн – био би Трн, јер кад кум да име тако има и да буде“. Каже он мени да напишем свом куму да је будала, јер се ми боримо против Срећена Жујовића, а он даје детету то име. Напишем писмо свом куму, али на шиптарском „да нису требали да ставе име детета у писмо“. Сви су се смејали кад су добили моје писмо. Тај дан сам поделио војницима 538 паклица цигарета које сам добијао као следовање. Пошто нисам пушио, крио сам их на дну војничког сандука, испод веша. То вече сам их разделио. Било је ту и печених кокошака, пића, био је и поручник, ослободио ме десет дана занимања... И све лепо прође.

Одслужим војску, вратим се у Пећ, наставим да радим, и почну притисци да уђем у Партију. Одем код секретара и отворено му кажем да потичем из религиозне породице, да ми је деда био свештеник, да сам религиозан и да нећу Бога да напуштам. Све ћу партијске задатке да извршавам, на све састанке ћу редовно да долазим, плаћаћу чланарину, све што захтевате извршаваћу, али религију ми не дијајте. Недељом и празницима ићу у цркву! Рекао сам им да славим Божић и Васкрс, крсну славу, да сам децу Сретена, Драгомира и Зорана крстио у цркви и да хоћу да се то зна, не умем и нећу да лажем никога, па ни Партију. „Не може Јанићије тако“, одговори ми он. „Ако не може, онда не улазим у Партију“, рекох му. Кажу они мени да сам млад, да ћу се поправити, и приме ме у Партију, на силу. Е, кад је Богољуб требао да се роди, ја кажем да ћу и њега да крстим, да нећу у нажао својој мајци да учиним и држим некрштено чељаде у кући. Ако су они против тога, ево књижице назад. И, вратим им књижицу – сећа се Јанићије Карић.

Патријаршија је од 1253. године средиште Српске православне цркве

Бојољуб Ј. Карић и Патријарх Москве и целе Русије, Алексиј II

Јанићије и Даница Карић, 1970. године, Пећ

Оливера са браћом Драђаном

Срећа и богољубље

„Сретен се родио 20. јула 1948. године. Био је најнесташији, али и најомиљенији у читавом комшилуку, кога су чиниле две улице. Богољуб се родио 17. јануара 1954. године, уочи Богојављања, па је „сам себи донео име.“ (мајка Даница)

Рођен пред зору

Зоран се родио 27. децембра 1950. Име је добио по томе што се родио пред зору.

Желео је да буде архитекта. Са два друга оде у Београд да се упише на факултет. У то време на архитектури се примало мало студената, и то по кључу. Нису их примили. Не жељећи да се врати у Пећ, без уписаног факултета, предао је документа на Историју уметности. Примили су га...

Када је, са четрнаест година, зарадио први већи хонорар свирајући у Витомирци, Зоран је са парама пожурио кући, и поносно их бацио родитељима на сто: „Ево пара“. Иако је мајка била поносна на сина, у њеном гласу било је само благог прекора: „Сине, паре се не бацају!“

Мезимица

После четири сина, родила сам Оливеру, 22. априла 1959. Говорила сам свекрви како бих волела једно женско да родим, па ако не буде, Драгана ћу да зовем Белка или Драгица. Али, моја свекрва би на то: „Шта ће ти ћерка, кад се једна роди, ничу ко коприве!“ Она је изгубила две ћерке док су још биле мале и зато је, ваљда, имала отпор према женској деци. Кад сам родила ћерку замолим свекрву да она да име детету, не бих ли је одобровољила. Дала јој је име Оливера, по својој сестри. Касније је свекрва њу највише волела и бранила је од браће јер су били строги према њој, изузев Зорана. Такво је време било, отац је радио, а ја слабо излазила у град, па сам синовима рекла да морају да пазе на сестру, јер су стално у граду, да не би образ поцрнила. И, Богу хвала, није. (мајка Даница)

Богољуб и Миланка

Богољуб Карић оженио се Миланком Бабић (Маром, како ју је отац из милоште звао). Миланка Карић рођена је у Пећи, у патријархалној породици. Родитељи, Милан и Боса Бабић, имају четворо деце, два сина и две ћери: старији син Ранко и млађи Владан, старија ћерка Миланка и млађа Мијрана. Деца су одгајана у духу строгог хришћанског православља, везаности за породицу и традиционалне вредности.

Отац Милан, радио је у Служби друштвеног кљиговодства при Народној банци у Пећи, а мајка Боса као главни благајник Централне апотеке, и била је врло посвећена послу. Милан Бабић је човек благе нарави, цењен у струци и међу суграђанима. И ако конзервативних схватања, према деци је био благ и попустљив, нарочито према ћerkама. Мајка је према деци била сушта супротност. Строга, снажног карактера, на њој је почивала кућа. Ћерке је васпитавала гвозденом дисциплином, а нешто попустљивија је била према синовима.

„Свог будућег мужа Богољуба упознала сам када сам била у првом разреду гимназије, преко другарице Лидије Вуковић, са којом сам живела у истој згради. То су били станови од банке, наши очеви заједно су радили. Лидијини су, пре него што су добили стан, живели код Богољубових родитеља као подстанари, родила се у кући Карићевих, тако да је с Богијем

друговала од малих ногу. Кад ју је почео посећивати у новом стану већ је имао фирму „Техничар”, а био је и менаџер „Плавих звезда”, и као басиста повремено „упадао” у оркестар, тако да сам га виђала пре него што смо се „званично” упознали.“

„Званично упознавање“ изгледало је овако: Лидија и ја смо отишле до Дома ЈНА да купимо карте за концерт „Плавих звезда“. Све је било распродато. Били су локалне звезде. Интересовање је било велико јер су дugo боравили по турнејама и нису свирали у Пећи. Боги, као менаџер, држао је све под контролом, па и продају карата. И, ту ме види... Приђе нам, поприча и да нам карте. Било ми је петнаест, а њему осамнаест година. Три године старији од мене а већ „име“, музичар. Касније сам сазнала да ме је запазио још од раније.“

„Када смо се упознали, била сам изразито повучена, стидљива. Временом сам се уз њега отварала. Гурао ме је, говорио ми је: „Не смеш тако да радиш, мораш да се бориш, сама да решаваш проблеме, не од њих да се скриваш“. Тек уз њега сам схватила колико сам незрела, дете. Богољуб је у осамнаестој већ био потпуно свој човек. Ја сам се животу учила уз њега.“

„Премда су моји били веома конзервативни, Богију су допуштали да ме у кући посећује. Сећам се, после прве године студија, летњи распуст, једног дана Боги је ушао у кућу и рекао: „Идемо на море“. А моја мајка љему: „Може, ако хоћеш да је жениш“. „Него шта ћу него да је женим.“ И, тако смо се ми пре поласка на летовање прстеновали, а по повратку венчали.“ (Мilanка Karić)

Мilanка ће, по завршетку студија имати важну улогу и у породичном предузећу.

Богољуб и Milanка имају четворо деце, син Небојша (1979.) и кћери: Надежда - Неда (1981.), Јелена (1982.) и Даница (1985.).

Драгомир и Хафа

Први се оженио Драгомир. Своју будућу супругу, Хафу Muilić, упознао је 1970. године, на гостовању „Плавих звезда“ у Ливну, Хафином родном месту. Њени родитељи, Дервиш и Наза Muilić, имали су петоро деце: три кћери и два сина.

„На крају игранке отпратио сам је кући. Било ми је 20, а њој 17 година. Кажем јој: „Ти ћеш бити моја жена.“ Она: „Никада!“ И Хафин отац, првоборац, угледан човек, јавни тужилац у Сарајеву, покушао је да ме одговори од женидбе, говорећи да смо млади, није још време. Како сам остао упоран, схватио је и попустио. Тако смо се Хафа и ја, после краћег забављања, венчали. Претходно, није пропустио да преко СУП-а провери нашу породицу. Касније сам ужињао његово велико поверење и подршку, на чему сам му и данас захвалан.“ (Драгомир J. Karić)

„Био је 14. фебруар. Нисам сањала да ће тај дан за мене бити судбоносан. У паузи ми је пришао вођа „Плавих звезда“, композитор и певач - Драган Karić. Још исте вечери ми је рекао да ме воли и да ћу постати његова супруга. После само месец и по дана познанства, 28. марта удала сам се за Драгана, не слутећи да ће тиме почети и моја певачка каријера.“ (Хафа Karić)

Драгомир и Хафа имају четворо деце, три сина: Саша (1971.), Симон (1974.) и Југослав (1979.), и кћер Данијела (1984.).

Сретен и Славица

Своју супругу, Славицу, Сретен је упознао у Ђаковици 1979. године, где су браћа Карић имала музички ангажман. Славица је рођена у Ђаковици. Отац Живко и мајка Цица имају четворо деце: сина и три кћери.

„У Ђаковици смо били врло популарни. Запазио сам је у сали док смо свирали. Седела је са другарицама, оцем, братом. Свирамо ми и сутра. Они опет ту. Распитам се ко је, чија је, кажу ми - отац јој је познати суповац Живко Грбовић (није ми било лако при срцу), пореклом из Јенице, заправо из Штавља, горе постоји цело село Грбовића. Почнемо да се забављамо. Доста посла имали смо у Ђаковици, сваки час сам долазио.“

„Славичин отац ми је пред Нову 1978. годину категорично рекао: „Можемо да будемо пријатељи, али од венчања ништа“. Четвртог јануара ујутру, закуцам на прозор њене собе. Она је била спремила ствари. Снег је падао, Ранко Бабић, брат моје снаје Маре, чекао нас у колима. Ускочили смо у кола и одвезли смо је нашој кући. Практично, украдем је. Само што смо стигли, чуле су се полицијске сирене. Кућа је била опкољена. Њен отац је викао: „Одмах да ми ћерку пустите!“ - „Уђи, пријатељу, да разговарамо!“ „Нисмо ми пријатељи, одмах је пустите!“ - Пунолетна је, сама је одлучила. Не можеш је силом вратити. Он се окренуо и демонстративно отишao.“ (Сретен Ј. Карић)

Сретен и Славица имају троје деце, синове: Горан (1974.), Бојан (1979.) и Стефан (1985.), и кћер Гордана (1981.).

Зоран и Марјана

Зоран Карић оженио се 1975. године Марјаном, рођеном у Пећи. Марјанини родитељи (отац Милорад Вуковић био је правник, а мајка Милка била је службеник), имали су троје деце: сина и две кћери. Марјана је правник по струци.

„Забављали смо се пет година. Марјанини родитељи су за њу имали друге планове, да је удају за директора фабрике пива. Мали, дебео, ћелав. Разумем њену мајку, није хтела да уда ћерку за музичара, музичари су „чегари“, а овај је био директор. Њени не попуштају, не попуштамо ни ми. Договорили смо се да је „украдем“. Богољуб ју је довезао. „Ти мене волиш, ја тебе волим, нећу више да те враћам кући.“ Марјана је побегла од родитеља крајем јануара 1975. године, одмах смо се венчали. Њени су дugo били љути на мене, али и ја на њих. Касније, кад смо отворили своју фабрику обичајавао сам да се шалим са таштом: „Ево, испунила ти се жеља, хтела си да имаш за зета неког дебelog, ћelavog директора. Ем сам дебeo, ем сам ћelav, ем сам директор.“

„Сенку на овај срећан догађај бацила је смрт баке Јефимије. Умрла је на „младенце“ 22. марта исте године. Гости су долазили истовремено да честитају и изјаве саучешће.“

Зоран и Марјана имају четворо деце, две кћери: Јефимија (1976.) и Ана (1980.), и два сина: Владан (1983.) и Душан (1987.).

Оливера и Новица

Оливера Карић-Недељковић, најмлађе дете, и једина ћерка Јанићија и Данице Карић, одрасла је међу браћом и у свему желела да буде равна са њима, и у игри, и у школи, и на послу. Изузетак је био у пажњи и нежности којом је била окружена: „Пазили су ме као мало воде на длану и родитељи и браћа”, Оливера има обичај да каже: „Премда су браћа била строжа од родитеља (изузев Зорана).” Патријархално васпитање је чинило своје. Браћа су путовала по турнејама, упознавали су се с девојкама, али сестри Оливери нису дозвољавали ни део те слободе. Основну школу и гимназију завршила је у Пећи, а студије у Лесковцу и Нишу. Од самог оснивања компаније „Браћа Карић”, активно учествује у послу.

Удала се 1978. године за Новицу Недељковића. Новица и Оливера имају троје деце, кћери: Александра (1979.) и Горица (1984.), и син Александар (1982.).

Миланка Карић
председница
Почасног савета
Карић фондације

Славица Карић
чланица
Почасног савета
Карић фондације

Хафа Карић
чланица
Почасног савета
Карић фондације

Марјана Карић
чланица
Почасног савета
Карић фондације

Распоред за мир у кући

Рекао сам снајкама - кад дођем кући сачекајте ме ведре и насмејане, а и ја ћу на послу оставити све проблеме и нерасположење. Увек сам весео долазио кући. Таква ми је и нарав. Шалио сам се са њима, да их ослободим, а и оне са мном, тако да је у кући било весело.

Знало се да по распореду понедељком кува једна, друга чисти, трећа пере, а четврта је слободна да се посвети себи. Знало се шта се којим даном спрема за јело, све по јеловнику који је Сртен написао. И, тако је у кући било мира и весеља. Свака је насмејано госте дочекивала. Једино им нисам дозвољавао да у кући запале цигару, јер ни жена ни ја нисмо пушили. И деци сам бранио. Сада једино Сртен и Оливера пуше.

Зоран, Срећен, Оливера, Бојољуб и Драгомир Карић

Даница и Јанићије су својој деци оставили у аманет:
Учили смо вас раду и љоштењу, а васијашавали смо
вас да цените себе да би вас други ценили. Говорили смо
да се у живоју човека смењују добра и лоша времена,
али да у свим данима човека има лепоште. Нага је
лепоша, знање је лепоша. Наоружани знањем, можеше
превазићи све. Зато иредано учиће - из књига и из
живоја, од родитеља, учитеља и историје. И живошћ ће
вам бити искуњен, а будућност леја. Ваша, ваше деце и
ваших родитеља... Учиће, јер знање је заиста моћ.

Негујући породицу као своје исходиште, стуб и
ослонац, Карићи су за свој велики допринос вери
добили и највеће признање Српске православне цркве
- Орден светог Саве.

Живот је Даници и Јанићија наградио посебним
богатством: осамдесетак година бивствовања, педесет
шест година брака, петоро деце, деветнаесторо
унучади, шеснаесторо праунучади. Тешко је одредити
ко је успешнији, срећнији, бољи, а ваљда се то и не
мери у заједништву које је мера вредности и квалитета
живота.

Високи су то стандарди које су Карићи освојили
и поставили другима у народу који се вазда тешко
договарао, а коме је слога прва реч на уснама, а
последња у животу.

Даница и Јанићије Карић

1998.

Патријарх српски юсюодин Павле • Предраг Милојевић • Светислав Божић •
Миодраг Остојић • Економски институт из Београда

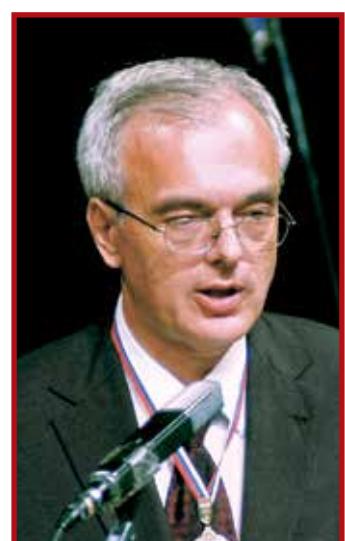

СВЕТИСЛАВ БОЖИЋ, композитор,
лауреат за област културе и уметности

Срећан сам што сам добио новоустановљене и несумњиво најраскошније најраде на нашем
простору, Награде Карић фондације. Исиуњен сам ионосом на први квинтесенцијални, чији сам и ја
члан од вечерас. Овом великим најрадом усвојен је рашко-византијски принципиј саслуживања,
ктишора и приложника. Обновљен је сјај духа и майтерије наших прстора. Златом ојточен дом
Макарија Соколовића у Пећи. Удахнућ живош у нашу кућу Љевишку. Рашким иојањима, васељенски
саборно, пружена је рука наша свеју који нас окружује и чији смо гео.

„Награда Браћа Карић израз је разумевања и
поштовања великој иоштенцијала нашеј, српској
шпанешарца. Израз је поверења у саваралаштво
ове земље, израз је вере у љубав међу људима шако
и она стимулише, а и сама тради, нови модерни
хуманизам.“

ЈАРА РИБНИКАР, члан жирија

Академик МИОДРАГ ОСТОЈИЋ, кардиолог,
лауреат за научни и истраживачки рад

Свака донација, жеља да се са другим нешто подели јесве илемениш чин. У нашем народу, а и у
многим другим широм света, као симбол илеменишости наводи се пример сиромаха који је српман
да подели корицу хлеба са изгладнелим незнанцем. Наша је срећа што имамо и шако успешне
компаније, као што је Компанија „Браћа Карић“, чији су власници, разумљиво је, дојаши људи, који
су сачували, задржали и ојлеменили душу штој несебичној сиромаха. Одвојено од велике успешности
ште компаније шоком последњих 25 година, ја им за што нарочито честитам. Наравно, захваљујем за
признање и вредну најраду.

1999.

**Данило Бата Стојковић • Дејан Медаковић • Душан Каназир • Александар Десић •
Патријарх московски и целе Русије Алексеј II • Владимира Димишијевић •
АД „Синшелон”, Бачка Паланка**

**Академик ДЕЈАН МЕДАКОВИЋ,
лауреат за научни и истраживачки рад**

Најраду Карић фондације доживљавам као настравак и даље нећевање српској задужбинарству, претање које нам и у европским размерама осигуруја уједно место. Јер од шренутка када смо на нашем великом кораку у европску Јородицу, стекли задужбину каква је Студеница, наше задужбине ницале су на свим странама српској духовној просторији, а њихова се распоређивањеност не јрекида, чак и у дујим вековима ројствма и шуђе шираније. Зар шо не доказује и више од 1.500 црквених трајевина на Косову и Метохији? Зар шо не доказује да је на пошту од Шуга у Срему до Арага у Банашу никло око 30 манастира? Без обзира на њихову величину, сва ћа здања представљају видан, неизбрисиви белег српске опредељености за човечино осмишљавање нашега живоћа.

*Још од стварне Грчке ћа до данашње једна од
најдиректнијих, најјриснијих, највишалијих
умешности је још умешност глуме. Стварија је једном
рекао: „Моје је да лечим рог.“ Захваљујем онима који су
имали слуха да глуму уврше у ове најраде. Ову најраду
јримам са великим задовољством, ујраво зашто шо се
она додељује у најширем оквиру културе и
разграђивашти велике Јородице умешности.*

ДАНИЛО-БАТА СТОЈКОВИЋ, глумац

**Академик ДУШАН КАНАЗИР,
лауреат за научни и истраживачки рад**

Нека ми буде дойшено да и овом приликом одам јавно признање „БК Јруји“ која, са Фондацијом, Универзитетом и бројним факултетима, са Институцијом за старателска истраживања, делује у правцу стварног подстичаја развијашка културе, науке, духовности, љиковности и писмености за 21. век. Те институције повезују нашу земљу са светом, подстичу међународну кооперацију у свим сферама живота, толерантност и разумевање. Оне праје мостове између наше земље и света, а ћи мостови су уметничке манифестације, научни склопови, размена и пропошок људи, идеја и знања. Фондација, дакле, подстиче развијашак хуманизма, духовности, знања, љиковности и мудрости.

2000.

**Јован Ђирилов • Петер Хандке • Радмила Бакочевић • Сима Ђирковић •
Раде Михаљчић • Уметничка ливница „Вождовац“ • Мирко Васиљевић**

**РАДМИЛА БАКОЧЕВИЋ, оперска примадона,
лауреат за област културе и уметности**

О најрадама никада нисам размишљала, оне су долазиле саме од себе, а додељивали су их и давали другим и процењивали. Признања и најраде били су поштврда да професија којом се давим тече добро у оквирима мојих способности и даје правац којим треба да наставим даље. Каријеру, која је почела 1955. године и трајала, никад нисам осећала као личну, искључиво као личну афирмацију, већ и као мали додирнос српско-југословенској култури. Каријеру, која је млада, али изузетно значајна инспирација. Ја захваљујем Фондацији, захваљујем уваженом жирију, што се налазим међу најеминентнијим личностима из области науке, културе, уметности, који су такође добитници ове најраде.

Изузетно сам почастован што сам добио ово велико српско национално признање које има и међународно обележје. Надам се да ће Србија и Југославија наћи јуш ка свом преображају и своје место у Европи, којој је увек припадала.

ПЕТЕР ХАНДКЕ, аустријски писац

**ЈОВАН ЂИРИЛОВ, публициста,
лауреат за новинарство, публицистику и издаваштво**

Нека ми буде дојешено да и овом приликом одам јавно признање „БК Јуриј“ која, са Фондацијом, Универзитетом и бројним факултетима, са Институтом за стручешка истраживања, делује у правцу стварноти подстицања развијача културе, науке, духовности, пословности и писмености за 21. век. Те инспирације потврђују нашу земљу са светом, подстичу интернационалну кооперацију у свим сферама живота, толерантност и разумевање. Оне прате мостове између наше земље и свеја, а њи мостови су уметничке манифестације, научни склопови, размена и пропошак људи, идеја и знања. Фондација, дакле, подстиче развијач хуманизма, духовности, знања, пословности и мудрости.

2001.

*Љубомир Симовић • Ненад Костић • Бранко Туђањац • Бојана Лекић •
Манојло Вукошић • Миливоје Глишић*

**Академик ЉУБОМИР СИМОВИЋ, књижевник,
лауреат за област културе и уметности**

Примајући ову најраду, не заборављам околности у којима се она додељује. После свих отрежења, ми смо још троми од стварног ијанса, посље свих ослобођења, ми радујемо старим навикама и љосподарима. После свих буђења и промена, ми још личимо на човека који мора да прчи окованих ногу, да се брани везаних руку и да илива с каменом о врату и ножем у леђима. На шта мислим како кажем да ни о чему немам никаквих илузија? Мислим на чињеницу да јај камен није донеше не знам одакле, нећо да је искојан у некој од наших њива. И да је јај нож у нашим леђима нож домаће производње. Како кажем да немам илузија, то значи да се све чешће иштам: Да ли ћемо ми посље свих покушаја схвашајши да не умемо да променимо ништа? То што постavljam овакво иштаме значи да знам да смо болесни и да знам о чеја смо болесни, и значи да знам о чеја треба да се лечимо. А у времену у коме је одевређено све, морамо се лечити и бранити усисавањем система вредноста. Систем вредноста нам не може заменити Бога која смо изгубили, али нам може помоћи да ја нађемо и да му се вратимо. У што наслуђујем смисао ове најраде и снатом у шакав њен смисао за Најраду захваљујем.

*Браћа Карић су својом Фондацијом узорно разумели
трајанску одговорност према савременицима и нацијом.
Уloitom у култури, уложили су у будућност."*

**Академик ДОБРИЦА ЂОСИЋ
из беседе о Најради „Браћа Карић“**

**Др НЕНАД М. КОСТИЋ, хемичар из САД,
лауреат за научни и истраживачки рад**

Цењени чланови породице Карић, госпојанске верских заједница, мили моји пријатељи, грађе колеге, љосподре и љоспогоде, доделом Најраде „Браћа Карић“ указана ми је висока часност за коју захваљујем Карић фондацији. Већ сама номинација за ову најраду почасније је обрадовала. Ја ћу новчани део најраде изнести из земље, али ћа нећу присвојити. Целокупном својом основаћи Фонд за хемијске науке. Циљ Фонда биће да помаже младе хемичаре и хемичарке у домовини и да посвети развој свих области ове науке. Хвала Карић фондацији што ми је омогућила да приуштим себи једно велико и прајно задовољство.

2002.

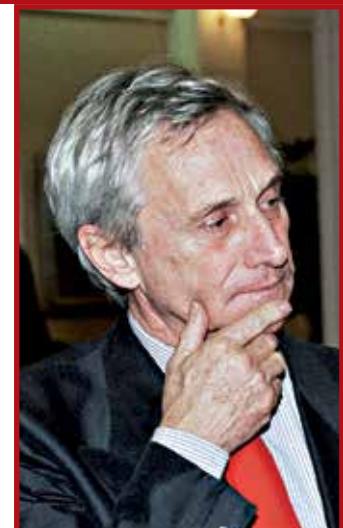
*Владимир Величковић • Слободан Маринковић • Васо Анђуновић •
Милан Милисављевић • Миомир Вукобрашковић • Драјан Бујошевић •
Живојин Ђорђевић • Војин Ђорђевић • Милорад Мурашковић •
Група 7: Жарко Пасићаљ, Зоран Савић, Александар Ђорђевић, Владе Дивац,
Предраг Даниловић, Жељко Ребрача, Дејан Богироја*

Академик ВЛАДИМИР ВЕЛИЧКОВИЋ, сликар,
лауреат за област културе и уметности

Најрада је иризнање ономе што сме урадили, она је охрабрење ономе што ће још урадити.
Она шакоће љонекад може да одатна сумњу што верно и, уборно, или поштребно и чак неопходно
и прашаоца који чини да се креће је можда не баш увек унапред.

*Најраду Карић фондације иримам као израз савјесни
српског друштва. Ова Најрада је била подсцијај да се
овдеје саслушај активисти из свих дијелова Југославије
да би се дојоворили шта чинији конкретно сада. Надамо
се да ћемо за разлику од досадашњих ситуација имати
ширу подршку захваљујући и овој Најради.*

*Професор др МИЛОРАД МУРАТОВИЋ,
председник Удружење избјеглица у СРЈ*

Професор др СЛОБОДАН МАРИНКОВИЋ,
лауреат за научни и истраживачки рад

Научник је рационални штапалац за истином, уметник је емотивни сликар лепоште. Повезују
их иматинација и креативност, врхунска естетика, експаза стварања, људав ирима природи
и човеку. Уметник је иророк будућности – научник је штворац ше будућности. Они су заједно
предводници цивилизације и гарантни њене усјешности. Карић фондација је схватаила суштину
стваралаштва.

2003.

Љубивоје Љуба Тадић • Милан Влајчић • Владислав Кањух • Раденко Марјановић • Даисаку Икеда

ЉУБИВОЈЕ–ЉУБА ТАДИЋ, глумац,
лауреат за област културе и уметности

Својом најрадом Карић фондација је окућила најзначајнији део наших стваралаца из области културе и уметности. Захваљујем њиховој фондацији и жирију који је баш мене изабрао за ово високо признање. Дакле, вределоже је живети и имати веру. Најрада коју примам даје нову нагоду да ћу ја, као и сви остали у овој земљи, бити део велике европске породице у коју нас, поред осталих, уводе и браћа Карић.

Верујем да љородица Карић, која је најради љодарила своје име и све оно што је чини изузетном, осећавља ове вечери изабранима широк церемонијални простор да ничим оивичени изјоворе и учине оно што чemu ће их, изменују осталој, љамашти љоколења. Тад љуш у делатну шишину и претуштање првој плана свечарима ошвара враћа за шемељна улаћања, верујем, у роднију будућност, можда баш онакву какву је с небеске чистине додирнуло Јован Дучић стиховима: Голубица у сунцу синућа са лишћа кайљу свеште арије, два ајостола љуш су минула с љоруком Сина чисте Марије.
На мнојаја љешта.

СВЕТИСЛАВ БОЖИЋ, композитор,
из уводног говора

РАДЕНКО МАРЈАНОВИЋ, економиста,
лауреат за економију и привреду

Ако неко другом цени вредност, онда је и он сам има. Ово високо признање – Награду „Браћа Карић“ доживљавам као резултат верификације најгора великој броја привредника да наша земља најредује и наш народ боље живи у земљи коју штолико волим.

2004.

*Емир Кустурица • Василије Крешић • Јуослав Влаховић • Радич Вучковић •
Санда Рашковић Ивић • Софија Шкорић*

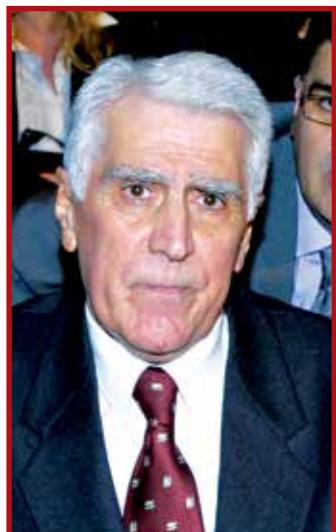
**ЕМИР КУСТУРИЦА, редитељ,
лауреат за област културе и уметности**

Међутим, оно што је значајно је је да ова најрада долази из једне породице која јој свим светским стандардима баштини не само своју властиту традицију, него и традицију на којој је порасла у ово што она данас представља. Они који их криштију заборављају да је та породица израсла на првачину филма, уствари. Породица Карић је заједно нешто што мене необично ће се и на породицу у филму „Прохујало са вихором“, што наравно не значи да желим да кажем како ше паралелне историје доводе у контакте једна другу, већ мислим да све што је на неки начин лијејо може да се пронађе и у филму.

*Имала сам срећу да мој рад буде уочен и признатај.
Зато вечерас, примијући ову најраду, ја је примам у
своје лично име, али је примам и у име свих оних мојих
сабораца којима су при сесије мудрости – а то су
љубав, вера и нада – биле стапално на њиховом путу
идеје водиље и свејлосћ.*

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ, исхујајашар

**Академик ВАСИЛИЈЕ КРЕСТИЋ,
лауреат за научни и истраживачки рад**

Јавна признања као што је Најрада „Браћа Карић“ прихватајам као поснтицај, охрабрење, али и обавезу да у њослу коме сам посветио читав свој живот испрајем и не посустајем док буде здравља и љамешти. У сваком случају, дујујем захвалност гардовцима и жирију, који су међу многим вредним, заслужним и значајним ствараоцима, оглучили да најраду додеље мени.

2005.

Бора Дућић • Милош Васић • Торао Токуда • Томислав Ђокић • Милош Ненезић •

БОРА ДУЋИЋ, народни уметник,

лауреат за област културе и уметности

Најважније чињенице, које дешерминишу вредност и престиж неког признања су: ко ћа додељује, ко су чланови жирија и ко су добитници. Полазећи од бидлијске истине, да је радост давања увек већа од радости узимања, Карић фондација је поред редовне хуманитарне делатности, која је очиједна и немерљиво значајна у нашој земљи, установила Најраду, која је за ових осам година постала најпрестижнија у овом делу света. Треба рећи и да је највећа најрада доброј ствари што што је та, добра ствар – учињена. Зато желим усјех Карић фондацији, која своју велику мисију обавља сходно смислу произашлом из истине да су велики само они, који више мале.

Ми смо добро обавештени да је лидер ваше групе Господин Богољуб Карић учинио мношто да би помогао развоју своје земље, унайређењу живошта деце, младих, оних којима је свака помоћ поштедна и због што је изазвао велико дивљење код свих нас. Да би омотио школовање младих основао је квалишан универзитет и учинио је мношто да би помогао усјешан узлест ваше земље.

Желео бих да се поново захвалим на великој части која нам је учињена јер од Фондације која припада оваквим створиштима и оваквој групи ми смо посебно почастивани да примијимо ово значајно признање.

Др ТОРАО ТОКУДА, хуманиста

**Професор др ТОМИСЛАВ Д. ЂОКИЋ,
лауреат за научни и истраживачки рад**

У чему је посебност Најраде која носи име српске Јородице Карић? Ево приче:

У пејелу манастира на најгорелом падијиру осјао је затис монаха: „Перо сломило, маслило пресушило, књига склојила.“ Када нам се, пре десетак година, учинило да је Србија постала ша затворена књига, када нас је Господ ставио поред највећа искушења, Јородица Карић налази и перо, и маслило и листак књиге. Налази снагу да се издиже изнад пејела и да на њему гради ново и боље, да не посушане и бори се са негаћама и шешкотама и да покаже Најрадом на нас. У имену Најраде је и наша обавеза да наше перо док смо живи осјане оштро, да нам маслило не пресуши и да књигу предамо да је другим настапаве.

2006.

Ашхен Ашальянц • Јиржи Динсабир • Миодраг Стојковић • Димићрије Лучар

**АШХЕН АТАЛЬАНЦ, примабалерина,
лауреат за област културе и уметности**

Овај начин комуникације са јавном, речима, није ми близак и веома ми је жао што вечерас не могу да иђем и тако са вама поделим своју радост, све оно што осећам и мислим, јер тако најбоље умем. Наравно, желела бих да захвалим Карић фондацију за ову дивну награду и свим оним људима који су сматрали да сам је баш ја доспојана.

Као и ког куће, ја сам и овде ойтимисла, јер волим
вашу земљу. А један Јаметан човек је рекао:
„Ойтимизам није ни Јослеђица недоспјатка
информација нити некој дефекта у мозгу, већ
једнославно сираћеја усиска.“ Све је на нама,

Дојодине на овом исштом месшу, ако бојда,

*ЈИРЖИ ДИНСТБИР, доктор филозофије,
каснији гимназијал*

Професор др МИОДРАГ СТОЈКОВИЋ, ембриолог,
лауреат за научни и истраживачки рад

На срицу ми је прво једно велико хвала на овој почасти, на овој награди, која не само да ћомаже и промовише наше и обавезује. Она је неким новим младим талентима у нашој земљи, у србвари, поштоказ како даље. Захваљујем Карић фондацији на овој изузетној часци – итак, морам да кажем, и нашем српском индуству који ми је помогао да уградим све оно што сам уградио.

2007.

**Љубивоје Ршумовић • Новак Ђоковић • Алферов Жорес Иванович • Анка Бурић •
Миломир Марић • Ферениц Ајаштон • Боривоје Менковић • Селим Реџеповић**

НОВАК ЂОКОВИЋ, тенисер,
лауреат за економију и привреду

„Док јримам Најраду 'Браћа Карић' осећам се као да живим у сну. Поносан сам на своју земљу. Искористио бих људику да захвалим њородици Карић на овом лепом љизнању. И исто шако ми је велика часћ и задовољство, а и обавеза да ѡрим Најраду, како бих у будућностим доказивао да је сћварно и заслужујем.“

„Хвала њородици Карић која је у оним временима
јокренула јрву јривашну задужбину у Србији, јосле
времена револуције и комунизма, када је схватали да
државне и официјалне најраде код нас добијају само
они који су јо милости и укуси власти и љолићичара.
Лауреаши Најрада 'Браћа Карић' ћосали су из ћодине
у ћодину исћакнути великане српске културе,
уметности, науке.“

МИЛОМИР МАРИЋ, новинар

Академик ЖОРЕС ИВАНОВИЧ АЛФЈОРОВ, члан Руске академије наука,
добритник Нобелове награде, лауреат за научни и истраживачки рад

„Најрада 'Браћа Карић' за мене јредставља, мимо много других најрада које сам добијајо, једи-
нствено словенској светији и културе. Научни радници у свету данас, који је глобализован и раздељен,
јоказују јрави јример јединства и очувања оиштих интереса. Волео бих и да љолићичари у том
смыслу науче нешто од научника. Још једно велико хвала за наше јријаштво и за нашу сарадњу.“

2008.

**Оліа Олья Івањицки • Синиша Ковачевић • Захарије Трнавчевић •
Никиша Сергејевич Михалков • Светомир Ивановић**

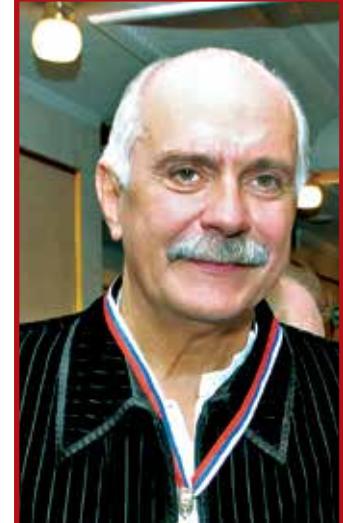
НИКИТА МИХАЛКОВ, глумац и редитељ,
лауреат за хуманитарне активности, јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима
„...Најрада „Браћа Карић“ је за мене њосебна радосћ. Веома сам вам захвалан за ову изванредну
радосћ. Али, морам да вас ћишам нешто сасвим другачије. Зашић сме сви шако шужни? Христос
Васкресе! Ја све схвашам и све осећам... Али док је тог жива вера, док је жив машерњи језик, док
су живе историја, култура и традиција српског народа - немаше чећа да се бојиште. Европа мисли
да ће ако уједини 15 српских држава „једног младог човека“. То није истинска. То ће бити одличан
српски дом. Ви сме млади и немојиште да журиште да заузмете неку собу на том броду. Све је прег
вама. И све ће бити у реду! Христос Васкресе!“

„...Захваљујем на овој награди јер она увек долази
некако на време. Пре једанаест година, добила сам од
Карић фондације људајно ћисмо са ћишњем шта је
што ћиш мислим да би Фондација требала да уради?
Како и на који начин да учествује у нашим живоштима?
Одговорила сам да треба да подржи уметност у узлузи
мецене. У том ћисму ћисало је и да је једини услов да
нећиш усје што да - ђештаје. Хвала вам што трајеше
и што имаше намеру да још трајеше.“

ОЛГА ОЛЬЯ ИВАЊИЦКИ, сликар

СИНИША КОВАЧЕВИЋ, драмски писац, сценариста и редитељ,
лауреат за област културе и уметности

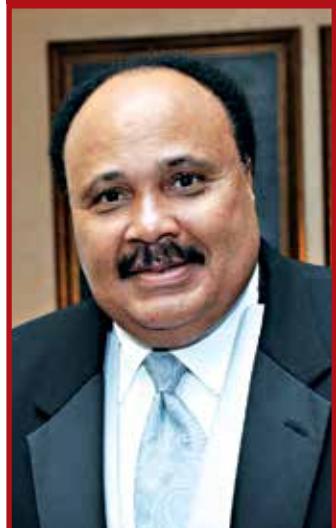
„...Данас сам цело ђородне првоге учених најамеши имена људи у чије друштво сам заслугој
живираша и Ђорђица Карић вечерас ступио. Све време сам размишљао: „Господе, да ли сам ја
најсладија карика у том ланцу?“ Ланац је снажан онолико колико и његова најсладија карика.
Онда ми се зеленооки јавио одозго и рекао: „Шта ћи је, јеси ли нормалан, де ћи можеш да будеш
најсладија карика.“ Свети Ђорђе која славим, намићнуо ми је и рекао: „Чуо су ћа, иди щамо.“ Због
што ја сам вечерас прег вами. У обиљу чесништи које сам добио, добио сам и чесништике од људи из
Грачанице, Косовске Митровице... Они су моје срце, они су српско срце. Косово је Србија.“

2009.

Мартина Лутера Кинга III • Сава Перовић • Игора Мандића • Радоша Бајића •
Радисава Шћепановића • Исидора Бјелица • Мирка Стаменковића • Иване Житон

МАРТИН ЛУТЕР КИНГ ТРЕЋИ

лауреат за хуманитарне активности, јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима
„Дубоко сам њочаштвован што сам изабран за добитника Најрађе „Браћа Карић“. С обзиром на све који су љубио добили ову најраду, али и мноће друге широм света који свакодневно чине дивна дела, осећам се врло љубизно у овом ћренешку. Сећам се нечег што је мој отац рекао када је 1964. године добио Нобелову најраду за мир. Тада је рекао да најраду прихвата само као пошвереник који је добио признање у име свих људи који воле мир и браћство. Мислим да сам данас схвашио шта је желео да каже.“

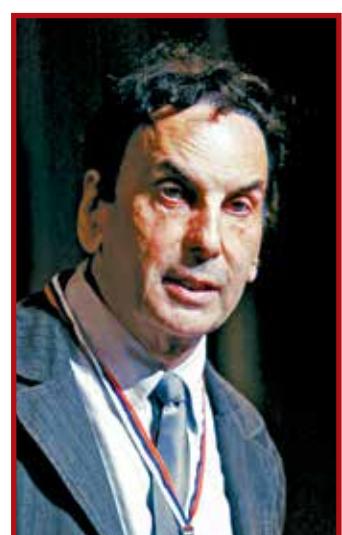
„Часност која ми је удељена вечерас, која је апсолутно европска и светска по размјерима, посебно по именима људи који су најраду добили пре мене и уз мене, настојају да увеличам, пајевезујући је са именом ушемељишеља – велике обиљељи Карић, и у крају из која долазим. Хвала обиљељи Карић. Треба пооказати да је, не само на ћрадицији своји задужбинарстви, него и као нација, Србија савремна увек оствориши своја љедра, пружиши своје руке.“

ИГОР МАНДИЋ, новинар, јубилејиста

Академик САВА ПЕРОВИЋ,

лауреат за научни и истраживачки рад

„Увек је највећи усјех у каријери – признање у сојственој земљи. Због што је ово за мене врло посебан дан. Заиста нисам веровао да ћу једнога дана посташ лауреат Најрађе „Браћа Карић“. Ту најраду сматрам посебном због што су увек за њу пажљиво бирали људи који су својим радом прославили Србију у свету. Ог срца захваљујем Јорданици Карић, а посебно Миланки Карић која је наставила ћрадицију доделе ове најраде која је велики поступција за нове усјехе и доспетијућа свих нас који се боримо за постериштет и најредак своје земље.“

2010.

Жан Кристоф Буисон • Живорад Жика Јадачић • Саша Цафри • Ешер Кујерсмиш •
Блајоша Ераковић • Михаил Јефимович Николајев •
Хаџи Хамдија ефенди Јусуфсайахић • Гојко Мишић

ХАЦИ ХАМДИЈА ефенди ЈУСУФСПАХИЋ, почасни реис-ул-улема Исламске заједнице Србије лауреат за хуманитарне активности, јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима Речи захвалности говори син Мухамед

„Драги наши Карићи, драга наша браћо. Били сте први у Србији који сте директно преносили Бајрамску молитву на вашој телевизији. Били сте први који сте се одазвали на наш позив да се јомоће у изградњи наше школе у Београду. И свак сте ту у шемељима наше душе. И свак сте се први сејали јомало заборављеној човеку, који је чешћи и то деценије у Београду прозивао људе на мир, прозивао људе на благост и лепоту заједништва.“

Браћа наша драга, увек сте први у чињењу доброј и Бог ће што сигурно посебно наградиши. А која воли, он ћа и искушава. Искушења живоћана су шешка, али оно што је најважније, и пролазна. Човек треба да остане човек, а ви што јесте. У што име хвала Богу што вас упознасмо.“

... овако велика најрада чини ме јомало јонизним, али ме и инсистише. Веома сам јоносан што сам у друштву већерашњих лауреата, а и свих претходних добитника овако велике најраде Карић фондације.“

САША ЦАФРИ, сликар

ЖАН КРИСТОФ БУИСОН, новинар и публициста, лауреат за новинарство, публицистику и издаваштво

„Ево већ петнаест година покушавам да разумем ту српску душу. Уједно сам се шакође у историју Србије, јер мислим да се садашњост једног народа не може разумети без познавања његове прошlostи. А прошlost једног народа може се схватити само ако се упознају његови јунаци. Покушао сам да схватим ко су јунаци српског народа. Истински сам био танут кад сам на Калемегдану видео скулптуру Мештровићеву на којој је, као што знаме, уписано: 'Волиш Француску као што је она волела вас.'“

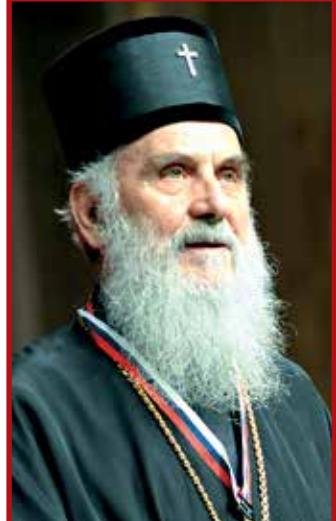
Госпођо Карић, жељео бих да вам кажем да ћу поред свој срца испуштовиши: 'Воли Србију онако како ше је волела!'“

2011.

Велимир Баšа Живојиновић • Патријарх српски Иринеј • Бранислав Видић • Драјан Милић • Здравко Вишошевић • Корин Браун • Јевгениј Максимович Примаков • Јуриј Сергејевич Осијов

Његова светост архиепископ пећки, митрополит београдско-карловачки и ПАТРИЈАРХ СРПСКИ ИРИНЕЈ, лауреат за јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима

„Немам доволно речи да захвалим за ову пресмижну најраду, коју ми је Фондација Карић, мени као српском патријарху, доделила. Бирам речи доспојне захвалности, али их не налазим и сматрам да јлеменишом делу, узвишеном делу нису поштедне људске речи, јер дело говори само. Мени је драго што се у нашем времену, оваквом какво јесте, какво преживљавамо, јер смо и ми део овој времена, наша породица која следи примере српских донатора, српских доброшвора. Ешто, хвала Богу, нашао се човек који следи туш, славни туш да свој имешак који му је Бог доделио и да га не ужива сам него да ћодели и са онима којима је поштедан, и да се стави у службу мисије, велике мисије, да помоћне науци, култури, уметности и свemu ономе што користи народу и свemu што је народу неохрабног за његову егзистенцију, његову будућност. То су браћа Карић са својом фондацијом учинила. Желео бих да се и други имућни људи нашег народа утледају на њих и да их истим тушем следе у делу и у мисији Фондације Карић.“

„Подсећа ме ова манифесација на додељу Оскара, заиста. Ово је наш – српски Оскар. Сви шамо захваљују пре свећа породици, зашто онда не бих и ја овде ког нас. Ја захваљујем целој мојој породици, а има нас доспа, скоро као Карић а. Недоспаје ми овде једна фошља, и да буде гранза, док не дође онај који је све ово организовао. Да се враћи својим Србима и да туш заувек остане, као и мој син.“

ВЕЛИМИР БАТА ЖИВОЈИНОВИЋ, ђумаџ,

ЈЕВГЕНИЈ МАКСИМОВИЧ ПРИМАКОВ, академик,
лауреат за изванредан допринос развоју економије и међународних односа у свету
„Изузетно сам поносан што ог вечерас примијадам тлејади изванредних људи, добијника Награде „Браћа Карић“. Мислим да је породица Карић вишезначна, она се, с једне стране дави својим послом, а с друге, ево видијте, додељује значајне награде. Као што то рече мој првијаштвљ овде присустан Жорес Алфјоров, добијник Нобелове награде и Награде „Браћа Карић“, код Карића не постоји само приватни интерес него и друштвени. Мислим да баш породица Карић сликовито покажује колико су шансно исређе-тешени шти интреси. Мени и мојим колегама посебно је важно што што Фондација Карић чини све што је могуће за јачање првијаштвства и сарадње Србије и Русије. Велико вам за то хвала. Уверен сам да ће проћи мноћа поколења, а да ће првијаштвство између наших народа останти као трансформа вредност.“

2012.

Марина Абрамовић • Волт Богданчић • Весна Гаровић Коцић • Теодор фон Бург •

Вера и Душан Васиљевић • Сесаринство Пећке Јашријаршије •

**Параолимпијици: Тања Драјић, Борислава Перећ Ранковић, Злашко Кеслер,
Драженко Мишровић, Жељко Димишијевић • Олимпијици: Милица Мандић, Ивана Максимовић,
Андира Злашић, Ватерполо репрезентација Србије**

МАРИНА АБРАМОВИЋ, уметник,
лауреат за област културе и уметности

„Била сам врло изненађена вашим позивом да примиш ову најраду. Било ми је врло важно да је прихваштам, јер је то најрада приваћне Фондације Карић, није државна, приваћна је. Као шакву је и прихваштам и, наравно, имам обавезу времена вашем Универзитету, где желим да се срећнем са младим људима и појачамо. Јер моја публика је увек била млађа и увек ће бити.“

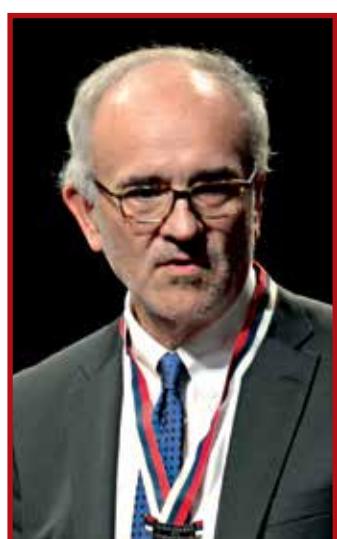
„Мислим да уметник не треба да има лак пуш. Ако уметник има лак пуш, ако је увек срећан у животу, мислим да онда ништа вредно пажње неће сворити. Срећа је счање које нас не мења. Важно је увек веровати у себе, радиши оно што желиш, важно је не правиш компромисе и никако не продаји своју душу.“

„Ова најрада је за мене била велико изненађење, веома сам срећан и ћоносан збој ње. Верујем и да сваки лауреат то исто може да каже за ову најраду. Јак, ова најрада за мене представља нешто јединствено. За мене је она пре свега обећање. Ја сам најмлађи лауреат који је икада добио ову велику часу и збој што је ова најрада за мене обећање, јер прихваштањем ове најраде ја обећавам да ћу наставиши да постигнем велике усјехе, још веће усјехе и да ћу учинити Србију ћоносном што ме има.“

ТЕОДОР ВОН БУРГ, мајсторијар

**ВОЛТ БОГДАНИЋ, новинар,
лауреат за новинарство, публицистику и издаваштво**

„Желео бих да захвалим како породици Карић шако и Фондацији Карић за доброшту коју су ми указали додељивши ми ову најраду. Не само што сам овом људском добио ову изванредну најраду нешто сам, оштећах захваљујући њиховој доброшти, усјео да посетим Србију и да вечерас ћоделим радосћ збој добијања ове најраде са осталим добијеницима и лауреатима. Поново сам у Србији и да сам знао да је шако забавно и лепо бити овде, не бих чекао педесет и пет година да се у њу вратим.“

2013.

*Владко Стевановски • академик Сергиј Пантелеймонович Сишко • Зефирино Граси •
Ђорђе Михаиловић • Александар Порфиревич Торшин • Исаак Асиел • Винарија „Звонко Бојдан“*

АЛЕКСАНДР ПОРФИРЕВИЧ ТОРШИН

лауреат за хуманитарне активности, јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима
Ваше високо преосвештенство, патријарше целе Србије, ваша екселенцијо, амбасадоре Руске
Федерације у Србији, даме и гости, драги пријатељи, дозволите ми да најпре захвалим Карић фон-
дацији и чијавој Јородици Карић за велики дојринос у учвршћивању веза између Русије и Србије.
Такође, желим да захвалим великим неимару Драјомиру Карићу, који је сарадио велики број дивних
објеката широм Русије. Посебна ми је част што сам добијник Највеће „Браће Карић“, јер то је
моја прва међународна награда која се додељује за хуманитарни рад.

*Овде је сахрањена и сачувана исцрпља српског народа.
Хвала Јородици Карић што ми је доделила ову значајну
награду. Ово је награда за три генерације Михаиловића
које брину о Српском војничком тробљу. Нисам могао да
дођем у Београд да примију награду, јер сам туно стар,
нисам хтео да правим проблем, да неко мора да брине
о мени. Награду примијам од срца. Хвала што сте дошли
на Заједницу, за све вам хвала.*

ЂОРЂЕ МИХАИЛОВИЋ,
чувар српског војничког тробља у Солуну

Врховни рабин Србије ИСАК АСИЕЛ

лауреат за хуманитарне активности, јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима

Ог срца вам хвала што сте ме охрабрили, умешу то да ценим. Драја Јородицо Карић, нека буде
благослов његова Бога над вами и нека вам буде учвршћено дело руку ваших. Велика је врлина и
заслуга биши узор и инспирисаши друге људе у чињењу добрих дела. У Библији пише: „И који мноће
приведоше праведности сијаће као звезде, увек и довек.“ Нека је хвала Богу, довека је милост његова.
Амен.

2014.

**Владимир Владимирович Путин • Академик Иван Алексиевич Чароша • Желько Митровић •
Драјан Бјелогрлић • Дејан Пешковић Рамбо • Ељчин Иљас Ефендијев**

ВЛАДИМИР ВЛАДИМИРОВИЧ ПУТИН

лауреат за хуманистарне активности, јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима

Говор у име добитника: Амбасадор Русије у Србији Александар Четурин

Значајна најрада коју је Фондација Карић доделила Јредседнику Путину, стијала је у ђраво време.

Доживљавам што као израз блағонаклоности Срба ђрема Русији и руском народу.

Добри односи Србије и Русије – што је ђредносћ, кайишал наших народа. Да ђрећворимо ђолићнички ђошеницијал у узајамно корисну сарадњу, у економски развој Србије и Русије, што је данас најважније за наше народе. Да ђрећворимо узајамне односе у сћварање мирољубиве, ђраведне Европе од Атлантика до Паџифика, тје народи моју да живе у сарадњи и пријатељству.

Још једном, хвала!

ДРАГАН БЈЕЛОГРЛИЋ,

лауреат за област културе и уметности

Ово је ђорука да моја дела имају вредност у мом народу.

Осечам се вечерас веома лепо или ћомало и збуњено, јер се до сада у свом живољу нисам освртао на свој ђрофесионални, живољни рад, али, ево, што је урадио неко други.

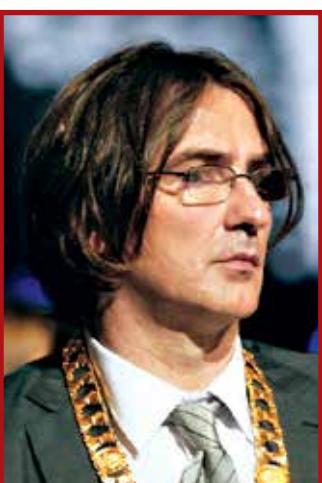
Дајући ми ову најраду, имам осећај као да сће ми ђосали ђоруку да све што радим и сва дела која се везују за мене, немају само вредност у мојој ђрофесији и умешности, већ да имају и једну ширу вредност у мом народу и због што ја сам вам од срца захвалан, као што сам и захвалан што ме овом најрадом свршаваше у импресивно друштво великих људија, који су ову најраду добили пре мене.

ЖЕЉКО МИТРОВИЋ,

лауреат за економију и привреду

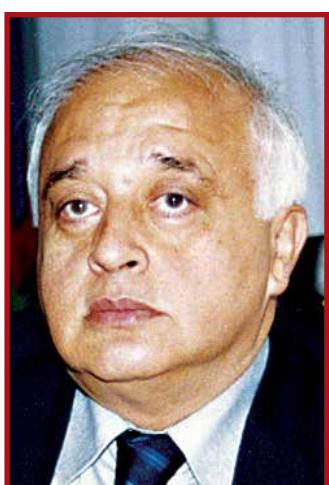
Веома ми је драјо што данас ђримам овако велику најраду, али желим да кажем, да би ми било још драже, да је Ботољуб Карић данас овде са нама. Јер он је неко, за која моју да кажем, сада ђосле ових 20 година, ко је имао бољу телевизију од нас, неко ко је имао боље ђротраме од нас, неко ко је био у мнојим кашеторијама бољи, али се надам да ћу најраду моћи да добијем и у његовом ђрисуству, без обзира што смо у неком шренушку били љућа конкуренција.

ЕЉЧИН ИЛЈАС ЕФЕНДИЈЕВ,

лауреат за област културе и уметности

Писац је сћваралац који ђеко свој ђера ђеноноси осећања и узбуђења, жеље, духовни свећи свој народ и онај који ђиши о његовој историји и судбини. Посијоје хиљаде километара између Србије и Азербејџана и ако је један од азербејџанских писаца угостојен међународне најраде, основане у Србији, онда ша чињеница брише раздаљине ших хиљада километара, а шакоће ђогсећа на разумевање и осећања која ђостоје између два народа независно о њихове националне ђријагдношти.

2015.

**Нурсултан Абишевич Назарбајев • Стивен Сигал • Емил Морш •
Константин Косјуков • Драган Џајић**

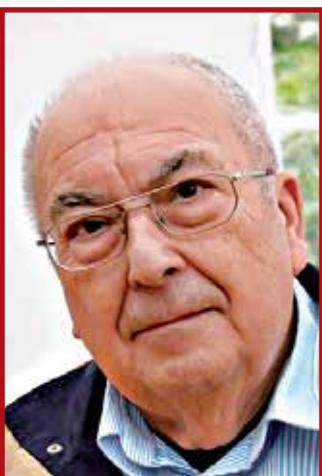

НУРСУЛТАН АБИШЕВИЧ НАЗАРБАЈЕВ

лауреат за јачање демократије, мира, сарадње и пријатељства међу народима

У име председника Републике Казахстан Нурсултана Абишевича Назарбајева за Награду „Браћа Карић“ захвалио је његова експлениција амбасадор Републике Казахстан у Републици Мађарској Јосифин Нурдах Русшемов.

Драго ми је и поносан сам што имам часћ да у име председника Републике Казахстан Нурсултана Назарбајева прими високу награду Карић фондације за допринос јачању мира, сарадње и пријашњељства међу народима.

**ЕМИЛА МОРШ,
лауреат за изузетан допринос развоју науке
и научно-истраживачког рада**

Поштоване dame и љесиодо, драга Јородицо Карић, ог свеј срца вам захваљујем за признање додељено за доспјелнућа наше фондације у јавном здрављу у нашој земљи. Један, без сваке сумње значајан допринос свему овоме дали су и ваши сународници. Овде посебно желим да ћоменем љесиоду професорку Надежду Басару, чије смо сутештије у интересу мноїх болесника прихвашили и применили.

**ДРАГАН ЏАЈИЋ,
лауреат за област спорта и изузетне резултате
у југословенском и српском фудбалу**

Доживео сам и имао мноїа признања у својој каријери, али као ми је једна фондација, појуш Карић фондације, која заиста води рачуна о свему, додељила овако значајну награду, што заиста има посебну шемину. Награда „Браћа Карић“ ће оставити један од најдражих трофеја које сам до сада добио.

**СТИВЕН СИГАЛ,
лауреат за хуманитарне активности и доброчинство**

Схватаам колико се истински великих људи и колико великих душа налази у овој сали вечерас, а шакоће знати колико великих људи и душа постоји на нашој Јланети. Ја увиђам величину Србије и управо сам данас рекао својој супруги да је седамнаест римских императора дошло са овог Јогоруџа. А то нешто значи. Желим да вам захвалим што сте ми указали овако велику часћ и позивам вас да принете једни о другима. Хвала још једном.

2016.

Раде Шербеција • Зоран Јанковић • Брент Садлер • Ђорђе Огризовић • Јован Милић •
Вашерјоло репрезентација Србије • Давор Штефанек • Ивана Штановић •
Женска одбојкашка репрезентација Србије • Тијана Бојдановић • Марко Томићевић •
Мушки кошаркаши репрезентација Србије • Женска кошаркашка репрезентација Србије •
Миленко Зорић • Ласло Шурањи • Борислава Перић Ранковић • Наташа Матић •
Мишар Паликућа • Жељко Димићевић • Милош Мишић • Немања Димићевић

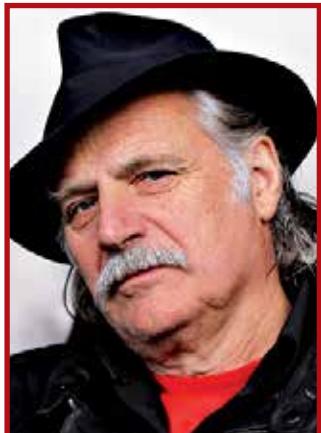
БРЕНТ САДЛЕР,

лауреат за новинарство, публицистику и издаваштво

За мене је веома чудан осећај што вечерас сlijojim прег публиком уместо прег камерама.

Сигуран сам да холивудска звезда поштује награду „Браћа Карић“, који је овде међу нама, мисли поштуну друћачије. Он је свакако нейоновљив.

Са задовољством и одушевљењем приступам награди „Браћа Карић“, која вреднује моју каријеру и већи део мој живота у медијима и новинарству.

РАДЕ ШЕРБЕЦИЈА,

лауреат за област културе и уметности

и јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима

Лејо је добијаши највећи, али је још лепше даваши их. Даваши нешто од себе, даваши животу, даваши нарочито уметностима, литературом. Покушаши да у друштву у коме живиши будеш у том смислу прогресиван, најредан. Мислим да је то веома бинно. И баш зато често сматрам овој фамилији, која већ деветнаест година даје од себе шту малу пажњу, лепу. Сведок сам да је ова породица мени и Љуби Тадићу симонзорисала неке пројекти у она најтежа времена. Знам да има доспа оних којима сме помоћи, и знам колико сме давали за уметност, за свој народ. За то вам честитам и захваљујем.

ЂОРЂЕ ОГРИЗОВИЋ,

лауреат за научни и истраживачки рад

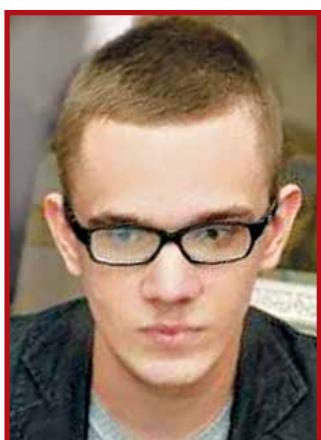
Захваљујем Карић фондацији, јер она најрађује све оне који представљају нашу земљу и наш народ најбоље што могу у својој области. Посебно за вредност које породица Карић промовише и својим примером, као што су очување и поштовање породице, земље и нације. Још једном, најлепши хвала за ово пресмижно признање.

ЈОВАН МИЛИЋ

лауреат за хуманитарне активности

Данас је велики дан за мене, а верујем и за остале лауреате. Награда „Браћа Карић“ за мене је значајно признање ујраво зато што је оснивач Награде, гостодин Богољуб Карић, особа на коју сам се читавој животу узледао. Некада је један малени Јован, из једног малог Ниша, узледао у Богољуба на телевизији и машао да њосиће бар делић онога што је он њосио. У име трајања Србије желим да захвалим породици Карић што већ деветнаест година вреднује прве ствари и прве људе. Хвала вам.

Породица је
најсигуруније
мес~~ш~~о.

facebook.com/bogoljubjkaric

www.karicnagrada.rs